Fővárosi Bíróság, mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2010. év május hó 26. napján megtartott tanácsülésen meghozta a következő

végzést:

A bűnszervezetben elkövetett különösen nagy vagyoni hátrányt okozó hűtlen kezelése bűntette és más bűncselekmények miatt Dr. Szalainé dr. Szilágyi Eleonóra és társai ellen a BRFK Gazdaságvédelmi Főosztályán 01000-3023/2009. bü. szám alatt folyamatban lévő büntető ügyben a bíróság a Budai Központi Kerületi Bíróság 2010. év május hó 17. napján kelt 15.Bny.1017/2010/2 számú végzését **megváltoztatja** **I.r (sz.** **., an.:** **a lh.:**
II.r (sz.: **., an.** **a lh.:**)
gyanúsított előzetes letartóztatását elrendeli, mely az elsőfokú bíróságnak tárgyalás előkészítése során hozandó határozatáig, legfeljebb a foganatba vételtől számított egy hónapig tart. **A házi őrizetre vonatkozó rendelkezéseket mellőzi a másodfokú bíróság.**
Hagyó Miklós III.r. gyanúsított vonatkozásában helybenhagyja.

Indokolás:

Az elsőfokú bíróság **r I.r. és** **.. II.r.** gyanúsítottak előzetes letartóztatásának elrendelésére irányuló ügyészi indítványt elutasította, és a gyanúsítottakkal szemben házi őrizetet rendelt el az elsőfokú bíróság a tárgyalás előkészítése során hozandó határozatáig, legfeljebb 2010. év június hó 17. napjáig.

Hagyó Miklós III.r. gyanúsított előzetes letartóztatását az elsőfokú bíróság a tárgyalás előkészítése során hozandó határozatáig, legfeljebb 2010. év június hó 17. napjáig elrendelte.

A végzés ellen, I-II.r. gyanúsított vonatkozásában az ügyész jelentett be fellebbezést az előzetes letartóztatás elrendelése végett, míg III.r. gyanúsított és védője az előzetes letartóztatás elrendelése miatt, szabadlábra helyezés végett. .

Fellebbezésének írásbeli indokolásában **Hagyó Miklós** III. rendű gyanúsított védője előadta, hogy az előzetes letartóztatás elrendelésének indokai nem állnak fenn. A megalapozott gyanú nem állapítható meg. A különös indok közül a szökés elrejtőzés veszélye ellen szól, hogy a gyanúsított rendezett családi és személyi körülmények között él. A bűncselekmény tárgyi súlya álláspontuk szerint nem alapozza meg a legsúlyosabb kényszerintézkedés elrendelését. A bizonyítási eljárás meghiúsítására való törekvés pedig azért nem állapítható meg, mert nincs konkrét adat arra, hogy ténylegesen befolyásolni törekedett volna a bizonyítási eljárást. Több hónapja tudott az eljárásról, és nem szökött meg, nem akart külföldre távozni. Lakhelyelhagyási tilalom, vagy házi őrizet elrendelését indítványozzák. A gyanúsított védője ellen kiemelte, hogy a gyanúsított több jószágban szolvál.

A fellebbezés az ügyész részéről alapos, míg III. rendű gyanúsított és a védő fellebbezése nem alapos.

Az elsőfokú bíróság a kényszerintézkedés elrendeléséről szóló döntése során betartotta a Be. 211.§. (4) alapján a nyomozási bíró eljárására vonatkozó szabályokat. Indokolási kötelezettségének eleget téve elemezte a büntetőeljárás jelenlegi állásának helyzetét, az ügyészi indítvány megalapozottságát, és az iratok tartalmának megfelelően helyesen jutott arra az álláspontra, hogy a kényszerintézkedés elrendelésének eljárásjogi akadálya nincs **Hagyó Miklós III. rendű gyanúsított vonatkozásában.**

A védő által írásban előterjesztett fellebbezésére reagálva rámutat a bíróság arra, hogy a büntetőeljárásban a nyomozás során a nyomozási bíró a rendelkezésre álló, egymásnak esetlegesen ellentmondó, vagy egymással más módon kapcsolatban lévő bizonyítékok bizonyító erejét nem mérlegelheti, nem vetheti össze és ilyen jellegű mérlegelési tevékenységből adódó következtetést nem rögzíthet. Ennek különös jelentősége van azokban az esetekben, ahol a nyomozati iratoknál

egymásnak ellentmondó bizonyítékok állnak rendelkezésre. Minden kétséget kizáró és nyilvánvaló módon természetesen nem zárható ki az, hogy a nyomozási bíró a megjelölt bizonyítékok tényéből a megalapozott gyanú hiányára von le következtetést.
Jelen esetben azonban megállapítható, hogy az előzetes letartóztatás alkalmazásának általános és szükségszerű előfeltétele, a megalapozott gyanú a gyanúsítottak vonatkozásában fennáll. Az azt alátámasztó bizonyítékokat helyesen sorolja fel az elsőfokú bíróság.

Tévedett az elsőfokú bíróság amikor arra az álláspontra helyezkedett, hogy az ügyész által indítványozott előzetes letartóztatás a Be. 129.§. (2) bekezdés **b./ és c./** pontjaiban írt különös okok, a szökés elrejtőzés, valamint a bizonyítási eljárás meghiúsítására való törekvés veszélye nem olyan mértékű, amely indokolná **I.r. és II.r.** gyanúsított vonatkozásában is a legsúlyosabb kényszerintézkedés elrendelését..

A másodfokú bíróság álláspontja szerint mind a három gyanúsítottak esetében az előzetes letartóztatás **Be 129. § (2) bekezdés b)** pontjában írt feltételei **ténylegesen fennállnak.** Hagyó Miklós III. rendű gyanúsított vonatkozásában adat van arra, hogy a gyanúsított külföldre kívánt távozni. A másodfokú bíróság rá kíván mutatni arra, hogy a folyamatban lévő büntetőügyben nem kizárólag a szökés, illetőleg elrejtőzés veszélye alapozza meg az előzetes letartóztatás ezen feltételét. A Be 129. § (2) bekezdés b) pontja ugyanis úgy fogalmaz, hogy szökésének, vagy elrejtőzésének veszélyére tekintettel, vagy *más okból* megalapozottan feltehető, hogy az eljárási cselekményeknél jelenléte másképpen nem biztosítható. Ebben az utóbbi körben a nyomozati iratokból ugyanis kétséget kizáróan megállapítható, hogy a megalapozott gyanú tárgyát képező bűncselekmény rendkívül szerteágazó, bonyolult személyi és tárgyi összefüggésekkel rendelkezik, jelentős pénzügyi hátteret feltételez és ebből következően felderítése, leleplezése társadalmi érdek. Legkisebb mértékben sem lehet kétséges, hogy e tényre alapítva megalapozottan következtethető – legalábbis az eljárás jelenlegi szakaszában – hogy az eljárási cselekményeknél a gyanúsítottak jelenléte csak kényszerintézkedés alkalmazásával biztosítható. A másodfokú bíróság álláspontja szerint az előzetes letartóztatással elérni kívánt célok az eljárás jelenlegi stádiumában enyhébb fokozatú kényszerintézkedés alkalmazásával nem érhetőek el **I.r. és II.r. Hagyó Miklós III. rendű gyanúsított** rendezett személyi körülmények ellenére sem.

Ahogyan arra az elsőfokú bíróság is helyesen hivatkozott, az eljárás jelenlegi szakaszában - amikor a teljes elkövetői kör még felderítés alatt áll, **I.r. és II.r. Hagyó Miklós III. rendű** gyanúsítottak esetében tennáll annak veszélye, hogy szabadon hagyásuk esetén tanúk befolyásolásával, tárgyi bizonyítékok megsemmisítésével vagy *más módon* a bizonyítási eljárást veszélyeztetnék a **Be. 129.§. (2) bekezdés c./** pontja alapján. Ugyanis a Be. 129.§. (2) bekezdés **c./** pontban írt ok megállapítására minden olyan esetben sor kerülhet, ahol a várható magatartás alkalmas a bizonyítás meghiúsítására, vagy megnehezítésére. Különösen az eljárás ezen felderítési szakaszában kiemelkedő fontosságúnak tekinthető annak, hogy a gyanúsított és társai közötti információáramlás a lehető legszűkebb mértékben korlátozva legyen. E cél teljes összhangban áll a kényszerintézkedések alapvető eljárásjogi jellegével. Önmagában semmiféle magatartás (így „az összebeszélés") sem alkalmas a bizonyítás meghiúsítására, vagy megnehezítésére. Azonban ennek ellentéte is igaz: bármely magatartás korlátozható a személyi szabadság teljes körű elvonása útján, ha az az eljárás egyéb adataira, a nyomozás állására, az elkövetés körülményeire és egyéb további esetleges szempontokra figyelemmel alkalmas arra, hogy a bizonyítást **objektíve** negatívan befolyásolja. Erre utal teljes egyértelműséggel a hivatkozott jogszabályi hely „különösen.." szóhasználata.

A fenti indokok alapján jogszerűen és hibamentesen jutott arra a következtetésre, az elsőfokú bíróság, hogy **Hagyó Miklós** III. rendű gyanúsított tekintetében csak a legszigorúbb kényszerintézkedés alkalmazásával biztosítható az eljárás eredményes lefolytatása.
Azonban a másodfokú bíróság álláspontja szerint a házi őrizet *a nyomozás jelenlegi szakaszában az eljárás meghiúsítására való törekvés veszélyét nem tudja kiküszöbölni, de a veszély mértékét csökkenteni sem képes,* **I.r. és II.r.** gyanúsítottak vonatkozásában sem.

Az előzetes letartóztatás alkalmazására mindig csak a legszükségesebb esetben kerülhet sor, azonban annak alkalmazása nem mellőzhető, ha az előzetes letartóztatással elérni kívánt célok nem biztosíthatóak enyhébb fokozatú kényszerintézkedés alkalmazásával.
Rendkívül nyomós közérdek fűződik a Magyar Köztársaság történetében példátlan mértékű állami vagyonvesztést eredményező, a gazdasági döntéshozók szintjét elérő bűnös tevékenység pontos, korrekt és maradéktalan felderítéséhez, a megalapozott gyanú tárgyát képező cselekményekkel gyanúsítható bűnszervezet valamennyi tagjának, résztvevőjének büntetőjogi felelősségre vonásához. E nyomozati tevékenység akadálytalan lefolytatása az e cselekményekkel érintett gyanúsítottak személyi szabadságának teljes elvonását teszi szükségessé.

A másodfokú bíróság véleménye az, hogy . r I.r. .
r. vonatkozásában is feltétlenül szükséges a legszigorúbb kényszerintézkedés elrendelése, - nem csak Hagyó Miklós III. rendű gyanúsított vonatkozásában - Nem elegendő a házi őrizet elrendelése ahhoz, hogy a gyanúsítottak az eljárási cselekményeknél jelen legyenek, valamint, hogy az eljárás eredményesen lezáruljon.

A fellebbezésekre reagálva külön kiemeli a másodfokú bíróság, hogy a Be. 129.§. (2) bekezdés c./ pontban írt ok a szabad védekezés különleges nyomozati érdekből történő korlátozását nevesíti. Éppen ezért a speciális okok körén belül is kivételes lehet az a hivatkozási alap, amely a bűnösség bizonyítására irányuló tevékenységében az eljáró hatóságokat „előnyben részesíti" a terheltek jogaival szemben, és ennek érdekében akár a személyi szabadság teljes körű elvonását is lehetővé teszi. Ez esetben tehát fokozottan fennáll az az indok, hogy kényszerintézkedés fenntartásához fűződő **közérdek** az ártatlanság vélelme ellenére nagyobb, mint az egyéni szabadság tiszteletben tartását előíró szabály. (Európai Emberi Jogi Bíróság esetjogi indokolása).
A kényszerintézkedés természetét illetően olyan, az érintett személy akarat ellenére foganatosított bizonyos állampolgári jogokat korlátozó intézkedés, melynek célja az eljárás sikerének biztosítása. A kényszerintézkedés jellegénél fogva minden alkalommal jogkorlátozással jár, ebből fakadóan szükségszerű az állampolgári jogoknak az eljárási érdekkel való összeütközése.
Azonban I II. rendű és Hagyó Miklós III. rendű gyanúsított betegségeit megnyugtató módon tudják kezelni a Tököli BV. kórházban, amennyiben szükséges más kórházban történő ellátásuk is biztosított, így nem sérti sem a az emberi jogok és az alapvető szabadságok védelméről szóló Római Egyezményt, sem az Alkotmány 70/D. §-ban biztosított testi és lelki egészséghez fűződő alkotmányos alapelvet.

A másodfokú bíróság a Be 131. § (3) bekezdés I. fordulatára figyelemmel, a Be. 215. §. (3) bekezdése, valamint Be. 371. § (1) bekezdése alapján az első fokú bíróság végzését **helybenhagyta Hagyó Miklós III.** rendű gyanúsított vonatkozásában.
A Be.215.§. (3) bekezdése, valamint Be.372.§. (1) bekezdése alapján az első fokú bíróság végzését **megváltoztatta** és a Be.131.§.(1) bekezdésében meghatározott időtartamig elrendelte
I rendű és **II.** rendű gyanúsított előzetes letartóztatását.

Budapest, 2010. év május hó 26. napján

Dr. Szívós Mária sk.
- tanács elnöke előadó bíró-

Dr. Szolnoki János sk.
- tanács tagja bíró -

Dr. Szelényiné dr. Roszik Erzsébet sk.
- tanács tagja bíró -

FŐVÁROSI BÍRÓSÁG 62 BUDAPEST*

A kiadmány hiteléül: Szabóné